

ANDRZEJ F. DZIUBA

OJCIEC REGIS NORBERT JAMES BARWIG OSB
(1932-2022)

Norbert James Barwig urodził się 16 stycznia 1932 r. jako drugi syn Ladisława i Josephy (Neugebauer) Barwigów (w domu zbudowanym przez Stanisława i Bertę Warszawskich). Matka spokrewniona była z abp. Antonim Baraniakiem, długoletnim sekretarzem kard. Augusta Hlonda, prymasa Polski i późniejszym metropolitą poznańskim. Ochrzczony został 4 lutego 1932 r. przez ks. Johna S. Ratajczaka w kościele św. Stanisława Kostki w Chicago. Tutaj mieszkali rodzice od 1915 r. Jego przodkowie, jako polityczni emigranci, doświadczając pruskich represji politycznych i religijnych, przybyli do Chicago z Polski w 1862 r. w dwóch grupach *via* Galveston, Texas. Zamieszkali w dzielnicy, w której miejscem centralnym był kościół i parafia św. Stanisława Kostki, ufundowany w 1867 r. Obecny budynek świątyni pochodzi z 1877 r., a dwie wieże zostały wzniesione w 1892 r.

W 1897 r. parafia św. Stanisława Kostki stała się największą parafią katolicką nie tylko w Stanach Zjednoczonych, ale i w świecie, liczyła bowiem ok. 8 tys. rodzin, a więc ok. 40 tys. wiernych. O rozwoju świadczy choćby fakt, iż w 1910 r. do szkoły podstawowej przy parafii uczęszczało ponad 3,5 tys. uczniów. To do tej szkoły, za kilkanaście lat, od roku 1937 będzie uczęszczać Norbert. Z parafii na Stanisławowie wyszło ponad 330 powołań do życia zakonnego żeńskiego i ponad 30 powołań męskich, w tym biskup Paul P. Rhode, późniejszy biskup Green Bay, Wisconsin.

Barwig pierwszą Komunię św. przyjął 4 maja 1941 r. z rąk ks. Bronisława F. Lazarowicza, a bierzmowany został przez abp. Williama Dawida O'Briena, biskupa pomocniczego Chicago, w dniu 27 października 1942 r.

Prof. dr hab. ANDRZEJ F. DZIUBA – biskup senior diecezji łowickiej; e-mail: senior@lowicka.eu.

Artykuły w czasopiśmie dostępne są na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa – Użycie niekomercyjne – Bez utworów zależnych 4.0 Międzynarodowe (CC BY-NC-ND 4.0)

Norbert szkołę podstawową ukończył w 1945 r. z bardzo dobrym wynikiem. Nauka w niej pozwalała na utrwalanie i pogłębianie znajomości języka polskiego oraz historii Polski, które były bardzo żywe nie tylko w jego rodzinnym domu, ale i w całej okolicy. W kościele i w kontaktach codziennych większość posługiwała się językiem polskim. Od 5 września 1945 r. dalszą edukację kontynuował w Archbishop Weber High School w Chicago, zakończoną 10 czerwca 1949 r. z wyróżnieniem, które ogłoszono podczas uroczystej ceremonii sprawowanej w kościele. W szkole tej na wiosnę 1948 r. zwyciężył w Midwest, w konkursie National Hearst Oratorical Contest.

Norbert J. Barwig w latach 1938-1952 był ministrantem, a w latach 1942-1945 członkiem Boy's Gregorian, chóru działającego przy parafii św. Stanisława Kostki w Chicago. To zaangażowanie muzyczne stymulował jego wujek A. V. Barwig, kompozytor muzyki religijnej i założyciel Victory Choral Society.

W młodości o. Barwiga ważne było zatrudnienie go (*part-time*) od 2 lipca 1945 r. w „Dzienniku Chicagowskim – The Chicago Polish Daily News” w charakterze asystenta oraz tłumacza tekstów z języka angielskiego na język polski; specjalizował się szczególnie w ogłoszeniach, których wówczas było bardzo dużo. Redaktorem naczelnym gazety był wówczas zmarły wstaniec ks. Mitchel N. Starzyński. Podczas czasu tam spędzonego pogłębiał jeszcze bardziej wiedzę o Polsce i doskonalił znajomość obu języków. Jednocześnie szerzej poznał chicagowskie środowisko polonijne, co będzie bardzo ważne w późniejszych latach i w pracy kapłańskiej.

1 marca 1949 r. Norbert J. Barwig wstąpił w Chicago do postulatu księży zmarłych wstaniec. Wybór tego zgromadzenia wynikał zapewne z jego znajomości z zakonnikami, którzy prowadzili szkołę. W tym czasie było to liczące się w środowisku polonijnym i bardzo dynamiczne zgromadzenie. W maju 1949 r. zdobył srebrny medal w Dominican Oratorical Symposium, Oak Park, Illinois. 14 sierpnia 1949 r. rozpoczął nowicjat u księży zmarłych wstaniec w Chicago, ale już 15 lutego 1950 r. go opuścił, choć kontakty z tą wspólnotą zakonną – przez całe życie – były bardzo żywe i przyjacielskie.

Jesienią 1950 r. Barwig rozpoczął studia teologiczne w St. Procopius College (obecnie Benedictine University) w Lisle koło Chicago jako kleryk diecezji Joliet. Wiosną 1951 r. zdobył Archbishop Bernard J. Sheil Award for Public Speaking, National Federation of Catholic College Students, Chicago. Ze względu na znajomość języków i predyspozycje medialne nabyte podczas pracy w Chicago, w latach 1951-1954 Barwig był szefem biura rzeczników National Federation of Catholic College Students.

Jesienią 1952 r. Barwig wstąpił do St. Procopius Major Seminary w Lisle, Illinois, jako kandydat do kapłaństwa dla diecezji Joliet. W dniu 6 czerwca

1954 r. uzyskał bakalaureat w zakresie filozofii politycznej w St. Procopius College. Natomiast 25 czerwca 1954 r. wstąpił do nowicjatu benedyktyńskiego w St. Procopius Abbey w Lisle i przyjął imię zakonne Regis, a pierwsze śluby złożył 26 czerwca 1955 r.

Latem 1956 r. uzyskał dyplom ze znajomości języka angielskiego w Notre Dame University w South Bend, Indiana. Latem roku następnego otrzymał dyplom z zarządzania i nauk politycznych w Georgetown University w Waszyngtonie. Natomiast dalsze studia teologiczne kontynuował w Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. 10 października 1957 r. zmarł jego ojciec, a 21 lutego 1958 r. matka.

Dnia 26 czerwca 1958 r. Regis złożył uroczyste śluby jako mnich St. Procopius Abbey. Natomiast tonsurę i niższe święcenia przyjął przez posługę opata Ambrose'a L. Ondraka. Subdiakoniat otrzymał 28 października 1958 r. w Christ the King Seminary w West Chicago, zaś diakonat 1 listopada 1958 r. w St. Procopius Abbey. 30 maja 1959 r. został wyświęcony na prezbitera w St. Raymond Cathedral w Joliet, Illinois. Wszystkich święceń udzielił mu bp Martin D. McNamara. Pierwszą uroczystą Mszę św. odprawił 14 czerwca 1959 r. w kościele św. Stanisława Kostki w Chicago, miejscu chrztu św.

W swym macierzystym opactwie Lisle pełnił funkcje sekretarza opata oraz organizatora trzech International Congresses for Christian Unity w latach 1956, 1957 i 1959. Przedsięwzięcie to było związane z działalnością naukowo-badawczą oraz z organizacyjną, dotyczącą rozwoju powstającego ruchu ekumenicznego. Jednocześnie był wykładowcą języka angielskiego oraz łacińskiego, a także wygłaszał liczne publiczne wykłady w Lisle's Benet Academy. Pełnił również sobotnio-niedzielną posługę duszpasterską w St. Mary of Gostyn Church w Downers Grove, Illinois.

Dnia 16 lipca 1959 r. o. Regis udał się po raz pierwszy do Rzymu, gdzie na przestrzeni długich lat życia będzie często wracał, nie tylko w sprawach benedyktyńskich, mieszkając zazwyczaj w Collegio Santa Maria di Pieta in Camposanto na terenie Watykanu. W Watykanie był rzecznikiem Collegio Teutonico oraz teologicznym konsultorem Consortium Perfectae Caritatis.

20 kwietnia 1960 r. generał Francisco Franco przyznał mu Krzyż Komandorski Królewskiego Orderu Izabeli Katolickiej Hiszpanii jako uznanie dla rozwoju relacji dyplomatycznych i państwowych między Stanami Zjednoczonymi a Hiszpanią.

We wrześniu 1960 r. o. Regis po raz pierwszy przybył do Polski, kraju jego przodków. Wówczas zaczęły się osobiste kontakty z kard. Stefanem Wyszyńskim i abp. Antonim Baraniakiem. Spotkania te miały miejsce także w Rzymie. Dzięki temu znał sytuację Kościoła w Polsce i mógł tymi informacjami,

i to z tak ważnych źródeł, dzielić się z przedstawicielami episkopatu amerykańskiego oraz środowiskami polonijnymi. Obydwaj hierarchowie darzyli o. Regisa dużym zaufaniem i powierzali mu często specjalne poufne misje.

Od 1 lipca 1964 r. wraz z o. Eugene'em E. Kalinskim i o. Augustinem H. Serafinim był współzałożycielem klasztoru Our Lady of Cleremont Priory w Cedarburgu, Wis., na terenie archidiecezji Milwaukee. 12 lutego 1965 r. Kongregacja ds. Zakonów zatwierdziła klasztor, a 18 lutego 1965 r. o. Regis został ustanowiony jego przeorem.

3 września 1968 r. wspólnota przybyła do Robinsonville Chapel of Our Lady of Good Help w New Franken, Wisconsin, i dzięki kard. Amleto G. Cicognianemu, sekretarzowi stanu, i z osobistym błogosławieństwem papieża Pawła VI, za zgodą biskupa Aloysiusa J. Wycisly, założyli Community of Our Lady Monastery, na terenie diecezji Green Bay, z pierwszym klasztorem i kaplicą pw. Our Lady of Good Help w Champion.

23 sierpnia 1969 r. wspólnota przeniosła się do Oakwood Point w Oshkosh, Wisconsin, a jej uroczysta inauguracja miała miejsce w dniu 11 lipca 1969 r., a 19 listopada 1969 r. zakonnicy inkardynowali się do diecezji Green Bay. W latach 1968-1976 o. Regis był przewodniczącym i głównym wykładowcą w ramach corocznych konferencji ekumenicznych w Community of Our Lady Monastery w Oshkosh, które gromadziły licznych przedstawicieli różnych Kościołów chrześcijańskich i innych związków religijnych, a także niewierzących. W tym czasie wydał pierwszą książkę pt. *Changing Habits* (New York 1971) z przedmową Waltera Holmesa.

W 1990 r. o. Regis po raz pierwszy spotkał się w Warszawie z kard. Józefem Glempem, prymasem Polski i opiekunem Polonii, podczas ceremonii maltańskich w katedrze warszawskiej. Jednak szczególnie znaczące było spotkanie pod koniec 1991 r. w rezydencji arcybiskupów w Chicago, które zapoczątkowało szczególne więzy z krajem pochodzenia przodków. W lutym 1998 r. o. Regis był m.in. koordynatorem kolejnej wizyty duszpasterskiej kard. J. Glempa w środowiskach polonijnych w USA. Bliskie relacje obu kapłanów trwały aż do śmierci prymasa i miały znamiona wspólnej wielkiej troski o środowiska polonijne oraz rodaków żyjących na Wschodzie. Ojciec Regis rozumiał to bardzo dobrze, będąc potomkiem emigrantów. Był znakomitym znawcą Polonii chicagowskiej i jej historii.

Ojciec Barwig był współzałożycielem i członkiem Wanda Landowski Music Center w Lakeville, Conn., oraz członkiem rady dyrektorów Inter-Catholic Press Agency w Nowym Jorku. Kongregacja ds. Świętych 18 grudnia 2001 r. ustanowiła go wicepostulatorem beatyfikacji Sługi Bożej Marii Teresy Dudzik, założycielki sióstr franciszkanek błogosławionej Kunegundy. O. Regis

współpracował z Kongresem Polonii Amerykańskiej i był cenionym doradcą, zwłaszcza długoletniego prezesa Edwarda J. Moskala.

Ojciec Barwig otrzymał wiele nagród, odznaczeń i wyróżnień, m.in. Skowryow Foreign Award of the Catholic University of Lublin (2000), Włodzimierz Pietrzak Foreign Award „Civitas Cristiana” Association of Warsaw (2000), Madonna Award, Alumnus to the Year, Archbishop Weber High School, Chicago (1999), Gold Medal of Merit of the Polish Catholic Mission of England and Wales z siedzibą w Londynie (1995).

Ojciec Regis pomagał duszpastersko w licznych parafiach, a szczególnie w St. Josephat i St. John the Evangelist w Oshkosh. Jednocześnie był stałym spowiednikiem we wspólnotach zakonnych żeńskich. Szczególnie był związany z Carmelite Monastery w Des Plaines, Illinois, gdzie często wygłaszał rekolekcje i inne ćwiczenia duchowne.

W 1972 r. został odznaczony Orderem Zasługi Suwerennego Rycerskiego Zakonu Szpitalników św. Jana Jerozolimskiego zwanego Rodyjskim i Maltańskim (1972), następnie został włączony do niego w randze Kapelana Magistralnego (1974), przechodząc dalej jako Kapelan Konwentualny *ad honorem* (1979) i Kapelan Wielkiego Krzyża Konwentualnego *ad honorem* (2000). Został ponownie udekorowany Wielkim Krzyżem Zasługi (1998). Przez wiele lat był głównym kapelanem Polskiego Związku Kawalerów Maltańskich (1989-2007), a później kapelanem honorowym (2007-2022). Dla formacji zakonnej wydał: *Reflections on the Spiritual Life for Members of The Sovereign Military Hospitaller Order of Saint John of Jerusalem, of Rhodos, and of Malta* (Rome 1981).

Ojciec Barwig należał także do zwierzchnictwa polskiego Zakonu Rycerskiego Grobu Bożego w Jerozolimie (2004). Był kanonikiem honorowym Kapituły Kolegiackiej Świętej Opatrzności Bożej w Wilanowie (1998) oraz Kapituły Katedralnej w Łowiczu (2011). Otrzymał także Złoty Order Zasługi Prymasa Polski *Ecclesiae Populoque Servitium Praestanti* (1998) oraz Order Zasługi św. Wiktorii *pro Ecclesia Lovicensi* (2005).

Zasługi dla Polski i Polonii o. Regisa zostały dostrzeżone i wyróżnione przez władze państwowe, był bowiem Komandorem Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej (2004) i Komandorem Orderu *Polonia Restituta* z Gwiazdą Rzeczypospolitej Polskiej (2007). To wyjątkowo wysokie odznaczenia państwowe przyznane cudzoziemcowi.

W 2002 r. o. Barwig opublikował, liczącą ponad 900 stron, autobiografię, pamiętnik, zatytułowany *Above and Beyond*. Bardzo popularna była książka *Waiting for Rain. Meantime Reflections on the Life of Religious Consecration* (Altadena 1975), o której abp Fulton J. Sheen w liście do autora napisał:

„You are a credit to the church and one of its brave prophets” (Jesteś wartością dla Kościoła i jednym z jego odważnych proroków). Jest autorem artykułów w wielu czasopismach (m.in. „L'Osservatore Romano”, „National Catholic Register”, „The Catholic Church and Ecumenism”, „The American Benedictine Review”, „Green Bay Catholic Register”), tłumaczem na język angielski (np. C. Confalonieri, *Pius XI, A Close-Up* – 1975; A. Ricciardi, *His Will Alone: The Life of Mother Mary of Jesus the Good Shepherd* – 1971; Emir Fethi Caner, Ergun Mehmet Caner, *More Than A Prophet: An Insider's Response to Muslim Beliefs About Jesus and Christianity* – 1978) i wydawcą wielu książek (np. J.L. Keeshin, *No Fears, Hidden Tears: A Memoir of Four Score Years* – 1983; Mother Alexandra, *The Holy Angels* – 1979), kazań, homilii i wykładów w Stanach Zjednoczonych Ameryki oraz w innych krajach. Zamieszczał wiele polemicznych tekstów, sprostowań czy listów w prasie codziennej i tygodnikach, m.in. „Chicago Tribune”, „USA Today” i „New York Timesie”.

Dla Polonii amerykańskiej i anglojęzycznej przełożył na język angielski: J. Glemp, *Poles – we enter now the twenty-first century*, eds. Rev. A.F. Dziuba, Rev. M. Kreczmański, s. M.S.Z. Kamińska, s. M.K.I. Lewicka (Warszawa 1998); A.F. Dziuba, M. Kreczmański, *Biography of His Eminence Cardinal Józef Glemp Primate of Polan* (Warszawa 1998); A.F. Dziuba, M. Kreczmański, *Cardinal Stefan Wyszyński Primate of Poland. A Life-Skewtch* (Warszawa 2000). Wszystkie trzy tytuły ukazały się w Wydawnictwie Sióstr Loretanek.

Ojciec Regis N. Barwig zmarł 31 grudnia 2022 r. (podobnie jak papież Benedykt XVI). Msza św. żałobna sprawowana była 5 stycznia 2023 r. w kaplicy Monastery of Our Lady w Oshkosh, Wisconsin, której przewodniczył i homilię głosił o. Augustine H. Serafini. Natomiast Msza św. pogrzebowa miała miejsce w kościele św. Jana Kantego w Chicago 7 stycznia 2023 r., jej także przewodniczył oraz homilię głosił o. Serafini. Takie było życzenie zmarłego. Obecny był m.in. bp Joseph N. Perry, biskup pomocniczy archidiecezji Chicago, i ks. Joshua S. Caswell, przełożony generalny Canons Regular of Saint John Cantius z Chicago. Trumnę umieszczoną na posadzce nawy głównej kościoła okryto okazałą flagą maltańską, wykonaną w Polsce. Podczas Eucharystii odśpiewano polskie pieśni: „Bogurodzica”, „Gaude Mater Polonia” i „U drzwi Twoich stoję Panie”, a na skrzypcach wykonano „Poloneza” Michała Ogińskiego. W czasie celebracji odczytano list kondolencyjny od bp. Andrzeja F. Dziuby z Łowicza. Z kolei kondukt żałobny udał się na All Saints Cemetery w Des Plaines, Illinois. Jednak najpierw przybył pod kościół św. Stanisława Kostki w Chicago i Carmelite Monastery w Des Plaines, Illinois, gdzie siostry wyszły z klauzury i pozdrowiły swego umiłowana-

nego przyjaciela i rekolekjonistę. Na cmentarzu trumna została umieszczona w monumentalnym mauzoleum, gdzie już spoczywa współbrat zakonny o. Eugene E. Kalinski.

BIBLIOGRAFIA

- BARWIG R.N., *Above and Beyond. A Memoir*, Warsaw 2002.
- BARWIG R.N., *Pope Saint John XXIII: a Zucchetto*, „Community of Our Lady” 2014, nr 86-87, s. 6-8.
- Barwig Regis Norbert, w: *Polak w świecie. Leksykon Polonii i Polaków za granicą*, praca zbiorowa, Warszawa 2001, s. 29.
- Barwig Regis Norbert James, w: *Who's Who in America 1999*, vol. 1, New Providence 1999, s. 249.
- BARWIG R.N., Serafini A.H., *Of Father Eugene an appreciation*, Brillion 2013.
- Confalonieri C., *Pius XI, A Close-Up*, translated and with a Preface by Regis N. Barwig, Altadena 1975.
- DZIUBA A.F., *Pielgrzymka o. Opata Regisa N. Barwiga do Łobżenicy*, „Panorama Łobżenicy” 1999, nr 10, s. 6.
- Holy Mass of Thanksgiving Eighty-Fifth Anniversary of the Birth and Holy Baptism of Father Regis Norbert Barwig, Saint John Cantius Church, Chicago, 15 January 2017, Chicago 2017.
- Holy Mass of Thanksgiving Ninetieth Anniversary of the Birth and Baptism of Father Regis Norbert Barwig, Saint Stanislaus Kostka Church, Chicago, Illinois, 16 January 2022, Chicago 2022.
- JAWORSKI J., *Barwig Regis Norbert*, w: *Encyklopedia polskiej emigracji i Polonii*, red. K. Dopierała, t. 1, Toruń 2003, s. 154-155.
- Jubileusz Związku Polskich Kawalerów Maltańskich 1920-2020*, oprac. M. Koszutski, J. Ostrowski, Warszawa 2020.
- KACZMAREK P., *Katedralna Kapituła Łowicka 1992-2022*, Pelplin 2022.
- KALINSKI E.E., *O. Regis N. Barwig. Curriculum Vitae*, Oshkosh 1995 (mss w zbiorach autora).
- O.E.E.K., *O. przeor Regis N., Barwig kanonikiem tytularnym Królewskiej Kapituły przy Kolegiacie św. Anny w Wilanowie*, „Dziennik Związkowy” 19-21.03.1999, s. 1, 19.
- Prior of the Community of Our Lady Monastery in Oshkosh dies*, „The Compass” 13.01.2023.
- SERAFINI A.H., *A Cloud by Day, a Flame by Night*, Brillion 2012.
- Solen Mass of Christian Burial Fr. Regis N. Barwig 1932-2022, Saint John Cantius Church, Chicago, Illinois, January 7th, 2023 at 11:00 a.m., Chicago 2023.
- Suwerenny Rycerski Zakon Szpitalników świętego Jana Jerozolimskiego zwanego Rodyjskim i Maltańskim. Związek Polskich Kawalerów Maltańskich, A.D. 2021*, Warszawa 2022.
- The Official Catholic Directory. Anno Domini 2022*, Athens 2022.